609/00

Den 28. december 2000 blev i sag nr. 53.137:

xxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica Pension, klager over selskabets sagsbehandling.

Af klagen til nævnet fremgår: "De … givne oplysninger og aftaler må fastholdes.

a. Ved 10 års betaling af præmie … garanteres rente på 4,5% til den gamle Rate- og de nye Kapital pensionsordninger.
b. En fri og gratis omkostning for Kapital-pensionens konto overf. fra et andet pengeinstitut."

Selskabet har i skrivelse af 8/6 2000 anført: "U.O. [klageren] oprettede i december 1986 forsikringsnummer 112… i Statsanstalten for Livsforsikring (nu Danica) som en rateforsikring med en helårlig præmie på 10.000 kr. samt et indskud på 60.000 kr. Desuden er der i 1991, 1997, 1998 og 1999 foretaget yderligere indbetalinger. Forsikringsydelserne blev ved oprettelsen i 1986 beregnet på det såkaldte G 82 grundlag med en opgørelsesrente på 4,5%. For de forhøjelser, forsikrede har foretaget efter 1. juli 1994, har Danica foretaget beregning af ydelserne ud fra en opgørelsesrente på 1,5%. De ændringer i opgørelsesrenten, der skete i 1994 og 1999, skete ud fra de krav til koncessionen, som Finanstilsynet har stillet vedrørende nytegning af livsforsikringer. U.O.'s forsikring er blevet behandlet efter disse gældende regler. Af administrative årsager er

en del af forhøjelsen i 1999 sket på en selvstændig forsikring med forsikringsnummer 110 ... Denne forsikring omfatter en del, der er oprettet med en opgørelsesrente på 1,5%. Så længe forsikrede opfylder sin del af aftalen med betaling af de aftalte præmier, forpligter Danica sig til at udbetale de på forsikringen aftalt ydelser ud fra den renteforudsætning, der indgår i beregningerne. Det er Danicas assurandør O.C., der har haft kontakt med forsikrede, dels i forbindelse med tegningen den 7. december 1999, dels efterfølgende ved et møde den 8. februar 2000 på foranledning af forsikredes brev af 14. januar 2000. Ifølge O.C. har han ikke oplyst, at forsikrede ville få garanteret en rente på 4,5%, hvilket da også ville være i strid med de gældende regler. Danica kan derfor ikke tilbyde forsikrede at give en rentegaranti på 4,5%, således at forsikredes krav er opfyldt. Da bonus kun fastsættes for et år ad gangen, kan vi dog ikke give nogen garanti for størrelsen af bonus for de kommende år. Vedrørende overførslen fra Alm. Brand Bank af 194.912 kr. i december 1999 kan jeg oplyse, at banken har beregnet sig et gebyr på 250 kr., mens oprettelsen i Danica er sket efter de regler, der gælder for nytegninger. Forsikredes klage vil vi derfor besvare således: Ad. klagens punkt 2a: Den del af forsikringen, der vedrører den aftalte præmie på 10.000 kr. fra 1986 og indtil udløb i år 2000, er oprettet for 1994, og der er derfor for denne del købt ydelser beregnet med en opgørelsesrente på 4,5%. Denne del af klagen må Danica afvise, da forsikredes krav efter Danicas opfattelse allerede er opfyldt. Ad. klagens punkt 2b: Efter det af assurandør O.C. oplyste, har Danica ikke lovet, at overførsel fra Alm. Brand Bank til Danica kunne ske uden omkostninger, hvilket i øvrigt ville have været i strid med den gældende koncession. Danica kan derfor ikke imødekomme denne del af klagen."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og kan på det foreliggende grundlag ikke kritisere selskabets sagsbehandling.

Nævnet finder, at det ikke uden en egentlig bevisførelse kan afgøres, om assurandøren har rådgivet klageren forkert. En sådan bevisførelse kan imidlertid ikke ske ved nævnet, men må i givet fald foregå ved domstolene.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen